

Biznesa augstskolas *Turība*
GADA BALVA
Brīvība. Uzņēmība. Kompetence.

Gļebs Satānevski

(Gleb Satanevskii)

Biznesa augstskolas *Turība*
GODA STUDENTS

*Ja vēlies darboties
starptautiskā biznesā, Turība ir
īstā vieta, kur spert pirmos soļus!*

Šogad pirmo reizi Biznesa augstskolas *Turība* vēsturē apbalvojums GODA STUDENTS tiek piešķirts ārvalstu studentam. To saņem Starptautiskā tūrisma fakultātes 3. studiju gada students, aktīvs Studējošo pašpārvaldes biedrs Gļebs Satanevski.

Pēc trīs studijās aizvadītiem gadiem, Gļebs velta daudzus atzinīgus vārdus gan augstskolai, gan Latvijai. Viņš atzīst, ka starptautiskām tūrisma studijām nevar iedomāties piemērotāku vietu par *Turību*, bet, runājot par valsti kopumā, aicina Latvijas iedzīvotājus novērtēt iespēju dzīvot brīvā un mūsdienīgā Eiropas valstī. Šogad kopā ar komandas biedriem Gļebs izcīnījis uzvaru konkursā “Biznesa nakts” un apņēmis pilniešus jauniešus pavisam nesen reģistrējuši arī savu pirmo uzņēmumu.

Kādas sajūtas Tevi pārņēma, uzzinot, ka esi izvēlēts par Biznesa augstskolas *Turība* Goda studentu?

Lēmums par apbalvojuma piešķiršanu tika apstiprināts augstskolas Senāta sēdē, pēc kuras vairāki studenti mani apsveica, taču, saprotot, ka, iespējams, pasteigušies ar šo ziņu, īsti nepaskaidroja, kāpēc apsveic. Tāpēc es vairākas dienas biju neizpratnē – saņēmu apsveikumus, bet neviens īsti nepateica par ko, izvairoties no tālākiem paskaidrojumiem. Kad saņēmu oficiālo apsveikuma zvanu, beidzot viss salikās pa plauktiņiem.

Runājot par apbalvojumu, jāsaka, ka es vairāk priecājos nevis par sevi, bet par to, ka pirmo reizi Goda studenta tituls piešķirts ārvalstu studentam. Esmu gandarīts par to, ka ārvalstu studenti tiek aizvien vairāk pamanīti un novērtēti – tieši šogad mans kolēģis no Studējošo pašpārvaldes Yash Jaiswal kļuva par pirmo ārvalstu studentu, kurš saņēmis titulu Goda biedrs.

Kas Tevi atveda uz Biznesa augstskolu *Turība*?

Esmu no Krievijas un jau 10. klasē (*priekšpēdējais vidusskolas gads Krievijā – int.piez.*) man bija skaidrs, ka vēlos aizbraukt no šīs valsts. Dažādu apstākļu dēļ es nevēlējos tur mācīties, dzīvot un strādāt. Vienmēr esmu vēlējis dzīvot demokrātiskā valstī ar plašām iespējām un nekad neesmu slēpis savu pilsonisko nostāju. Pētot, kādā valstī varētu studēt, ➡

izskatīju dažādos variantus, analizējot arī izmaksas, attiecīgo valstu nosacījumus ārvalstu studentiem u.tml. Beigās manā sarakstā bija Somija, Baltijas valstis un Polija. Tad sāku pētīt universitātes un augstskolas, paturot prātā arī to, ka vēlos dzīvot skaistā un mūsdienīgā pilsētā. Rīga man šķita vispiemērotākā no visām. Pēc trīs augstskolā pavadītiem gadiem varu teikt, ja mērķis ir starptautiskais bizness, tad piemērotākā vieta studijām ir *Turība*. Augstskolā man ir izveidojies plašs kontaktu loks ar uzņēmīgiem jauniešiem no daudzām pasaules valstīm, kas nākotnē var būt potenciālie sadarbības partneri. *Turības* starptautisko līmeni lieliski apliecina arī dalība pasaules vadošajā tūrisma izstādē *ITB* Berlīnē, kurā arī man bija iespēja pārstāvēt augstskolu. Nemanīju tur nevienu universitāti no Lietuvas vai Igaunijas, bet *Turība* skaidri apliecināja savas līdera pozīcijas tūrisma izglītības jomā.

Kas Tevi pamudināja izvēlēties tieši starptautiskā tūrisma studijas?

Pirms studijām nebiju 100% pārliecināts par to, ko dzīvē vēlos darīt. Bija aptuvenas idejas, ka vēlos saistīt savu karjeru ar biznesu, konkrētāk, ar pakalpojumu nozari, un likt lietā arī komunikācijas prasmes. Izpētot piedāvājumus, secināju, ka tūrisma studijas paver visplašākās iespējas. Pēc absolvēšanas varu strādāt viesnīcā vai tūrisma aģentūrā ne tikai Latvijā, bet daudzviet pasaulē, un darbs noteikti atradīsies. Tāpat varu uzstādīt augstākus mērķus un attīstīt savu biznesu. Ar šādu izglītību es atradīšu darbu pat pesimistiskākajā scenārijā.

Kā šajā laikā mainījušās Tavas domas un priekšstati par Rīgu un Latviju?

Neraugoties uz to, ka nāku no Krievijas vidienes, kas nozīmē augstas ceļošanas izmaksas, man izdevies paviesoties salīdzinoši daudzās valstīs. Un neraugoties uz ceļošanas pieredzi, Rīga mani sākumā nedaudz biedēja – tā bija pilnīga cita kultūra un valoda, kuru nesapratu. Šobrīd Rīgā orientējos pavisam brīvi un jūtos ļoti komfortabli.

Ja runājam par to, ko es sagaidīju no valsts un no studijām, tad jāsaka, ka ir daudz aspektu, kuros realitāte pārspēja cerības. Viens no piemēriem ir Studējošo pašpārvalde – nezināju, ka tādas pastāv, turklāt ar tik lielu ietekmi uz studiju procesu un studentu dzīvi. Negaidīju arī, ka augstskolas vadība un mācībspēki būs tik atvērti sarunām un kopīgām idejām. Jāpiezīmē, ka aizvien vairāk pieaug ārvalstu studentu iespējas un aktivitāte, kas mani ļoti priecē. Zinu, ka citas augstskolas Latvijā šajā aspektā joprojām ir tādā stadijā, kādā *Turība* bija pirms pieciem gadiem.

Jāpiezīmē, ka aizvien vairāk pieaug ārvalstu studentu iespējas un aktivitāte, kas mani ļoti priecē. Zinu, ka citas augstskolas Latvijā šajā aspektā joprojām ir tādā stadijā, kādā Turība bija pirms pieciem gadiem.

Kāds ir Tavs iespaids par latviešiem un kā tas ir mainījies, salīdzinot ar priekšstatu, ko radījuši Krievijas mediji?

Vidusskolas pēdējā gadā man visi jautāja, kur došos studēt? Atbildot, ka studēšu Latvijā, divos gadījumos no trīs reakcija bija neizpratnes pilna – kāpēc Latvijā, tur taču nemīl krievus?! Šāda reakcija ir Krievijas īstenotās politikas rezultāts – ja televīzijā rāda Latviju, tad parasti tas ir 16. marta leģionāru gājiens. Nav būtiski, ka manā dzimtajā pilsētā cilvēku ar radikāliem uzskatiem ir daudz vairāk, medijiem pietiek tikai ar dažiem šādiem gadījumiem Latvijā, lai radītu attiecīgo tēlu. Jau pirms došanās uz Latviju man bija skaidrs, ka tās ir muļķības, un dzīvojot šeit esmu par to tikai pārliecinājies. Aizbraucot uz Krieviju, stāstu draugiem un paziņām, ka nevar ticēt visam, ko redzi medijos.

Palūkojoties uz cilvēku savstarpējām attiecībām, jāsaka, ka cilvēki Latvijā ir ļoti labsirdīgi un atsaucīgi. Vietējie iedzīvotāji paši pie tā gan ir pieraduši un vairs nepamana, bet es to ļoti novērtēju. Spilgts piemērs ir apkalpošana veikalos – es negribu radīt stereotipus, bet dzimtenē, apmeklējot veikalu, divos gadījumos no trīs var gadīties, ka pārdevēja būs nelaipna, un tam nav nepieciešams īpašs iemesls. Latvijā tā var atgadīties vienā reizē no simts. Latvijā cilvēki ir laipni, arī pret svešiniekiem, nemaz nerunājot par paziņām un draugiem. Tā ir sagādījis, ka mani draugi Latvijā lielākoties ir tieši latvieši, vienīgais izņēmums ir manis jau pieminētais Yash.

Latviešiem draudzība ir vērtība, ar ko tik viegli apkārt nemētājas, un es to ļoti cienu.

Par latviešiem valda uzskats, ka mēs neesam atvērti jauniem kontaktiem un ar mums ir grūti iedraudzēties.

Kāds ir Tavs viedoklis?

Viss atkarīgs no tā, ar ko salīdzina. Ja salīdzinām ar amerikāņiem, tad jā, nodibināt kontaktu ar latviešiem būs grūtāk. Tas ir stereotips, kas veidojies, salīdzinot latviešus ar dienviņu tautām, bet ir ļoti būtiska atšķirība, piemēram, Spānijā draudzība var rasties zibenīgi un tikpat ātri arī izjukt. Latvijā iegūt draugus nevar tik ātri, bet tad, kad tie iegūti, vari

būt drošs un pajauties uz šiem cilvēkiem ikvienā situācijā. Latviešiem draudzība ir vērtība, ar ko tik viegli apkārt nemētājas, un es to ļoti cietu.

Palūkojoties uz cilvēku savstarpējām attiecībām, jāsaka, ka cilvēki Latvijā ir ļoti labsirdīgi un atsaucīgi. Vietējie iedzīvotāji paši pie tā gan ir pieraduši un vairs nepamana, bet es to ļoti novērtēju.

Kādas, Tavuprāt, ir latviešu nacionālās īpatnības?

Grūti atbildēt par visiem latviešiem kopumā. Varu izteikt savus novērojumus par studentiem, īpaši salīdzinājumā ar krievu studentiem. Te gan vēlos uzsvērt, ka runāju par Krievijas krieviem, kuri ir ļoti atšķirīgi no tiem krievvalodīgajiem, kuri dzīvo Latvijā. Latviešu studenti ir daudz praktiskāki – viņi ātri pielāgojas jaunām lietām, ir daudz pastāvīgāki. Daudzi sāk strādāt jau vidusskolas laikā, kamēr virknei studentu Krievijā darba gaitu uzsākšana ir nopietns pārbaudījums pat 3. studiju gadā. Atšķirības ir arī attieksmē pret mācībām. Daudzviet

Krievijā joprojām dominē padomju laika pieeja – mācībām jābūt grūtām, studenti visu cenšas iemācīties no galvas, tajā pašā laikā lielu daļu no tā nemaz neizprotot. Latvijā studenti šiem jautājumiem pieiet optimizēti – plāno savu laiku tā, ka trīs dienu vietā mācās trīs stundas, sasniedzot nebūt ne sliktāku rezultātu.

Tu minēji, ka vienmēr esi vēlējis studēt, strādāt un dzīvot demokrātiskā valstī. Noteikti esi pamanījis, ka daļa iedzīvotāju Latvijā tomēr nav apmierināti ar pastāvošo kārtību un situāciju daudzās jomās. Kā Tu pats vērtē situāciju Latvijā?

Latvijā ir īsta demokrātija, bet tā ir jauna demokrātija, no kuras nevar gaidīt to pašu, ko no valstīm ar simts gadu un ilgāku pieredzi. Vēl pirms nepilniem 30 gadiem Latvija bija daļa no Padomju Savienības un nevajag brīnīties, ka šajā īsajā laikā nav sasniegts piemēram, Dānijas dzīves līmenis. Esmu pamanījis, ka latviešiem patīk salīdzināt sevi ar valstīm, kurās jau izsenis bijusi demokrātija, un attiecīgi – pavisam citas izaugsmes iespējas. No vienas puses tas ir pareizi, jo ir jātiecas uz labāko, taču – no otras puses, jāatceras, ka dzīve Latvijā ir daudz labāka nekā brīžiem šķiet. Tu